

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2012
— ΑΙ Τουν και ΑΙ Τουν Γρουπ, κατά Συμβουλίου**

(Υπόθεση T-326/12) ⁽¹⁾

**(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας —
Περιοριστικά μέτρα ληφθέντα κατά της Συρίας — Δια-
γραφή από τον κατάλογο των προσώπων που αφορούν τα
μέτρα — Κατάργηση της δίκης)**

(2013/C 55/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Salim Georges Al Toun (Al Ghassaneya Latta-
kia, Συρία) και Al Toun Group (Δαμασκός, Συρία) (εκπρόσωπος: S.
Koen, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: Σ. Κυρια-
κοπούλου και I. Gurov)

Αντικείμενο

Αίτημα περί ακυρώσεως της αποφάσεως 2011/782/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας [και την κατάργηση της απόφασης 2011/273/ΚΕΠΠΑ] (ΕΕ L 319, σ. 56), της εκτελεστικής αποφάσεως 2012/256/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 2012, για την εφαρμογή της αποφάσεως 2011/782 (ΕΕ L 126, σ. 9), του κανονισμού (ΕΕ) 36/2012 του Συμβουλίου, της 18ης Ιανουαρίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 442/2011 (ΕΕ L 16, σ. 1), και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 410/2012 του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 2012, για την εφαρμογή του άρθρου 32, παράγραφος 1, του κανονισμού 36/2012 (ΕΕ L 126, σ. 3), καθόσον οι πράξεις αυτές αφορούν τους προσφεύγοντες.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη επί της προσφυγής.
- 2) Καταδικάζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 311 της 13.10.2012.

Προσφυγή της 19ης Νοεμβρίου 2012 — Front Polisario κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-512/12)

(2013/C 55/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Front populaire pour la libération de la saguia-el-hamra et du rio de oro (Front Polisario) (Laâyoune) (εκπρόσωπος: C.-E. Hafiz, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη πράξη και κατά συνέπεια, όλες τις πράξεις που εκδόθηκαν για την εφαρμογή της.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, το προσφεύγον προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως κατά i) της αποφάσεως 2012/497/ΕΕ του Συμβουλίου, της 8ης Μαρτίου 2012, για τη σύναψη της συμφωνίας υπό μορφή ανταλλαγής επιστολών μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Βασιλείου του Μαρόκου σχετικά με αμοιβαία μέτρα ελευθέρωσης για τα γεωργικά προϊόντα, τα μεταποιημένα γεωργικά προϊόντα, τα ψάρια και τα αλιευτικά προϊόντα, με την αντικατάσταση των πρωτοκόλλων αριθ. 1, 2 και 3 και των παραρτημάτων τους και με τις τροποποιήσεις της ευρωμεσογειακής συμφωνίας συνδέσεως μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και του Βασιλείου του Μαρόκου, αφετέρου (ΕΕ L 241, σ. 2), καθώς και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 812/2012 της Επιτροπής, της 12ης Σεπτεμβρίου 2012, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 747/2001 του Συμβουλίου όσον αφορά τις δασμολογικές ποσοτώσεις της Ένωσης για ορισμένα γεωργικά προϊόντα και μεταποιημένα γεωργικά προϊόντα καταγωγής Μαρόκου (ΕΕ L 247, σ. 7).

Το προσφεύγον εκτιμά ότι οι πράξεις αυτές το αφορούν άμεσα και ατομικά, ως εκπρόσωπο του λαού της Δυτικής Σαχάρας.

- 1) Ο πρώτος λόγος αντλείται, αφενός, από παραβίαση της αρχής της αιτιολογήσεως, καθόσον η αιτιολογία ήταν απολύτως απαραίτητη λαμβανομένου υπόψη του νομικού πλαισίου, και, αφετέρου, από προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως, καθόσον δεν υπήρξε διαβούλευση με το Front Polisario.
- 2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων που προστατεύονται από το άρθρο 67 ΣΛΕΕ, το άρθρο 6 ΣΕΕ και τις αρχές που έχει διατυπώσει η νομολογία, με την προσβολή του δικαιώματος του λαού της Δυτικής Σαχάρας σε αυτοδιάθεση και την ενθάρρυνση της πολιτικής προσαρτήσεως την οποία εφαρμόζει το Βασίλειο του Μαρόκου, που αποτελεί δύναμη κατοχής κατά το προσφεύγον. Το προσφεύγον επικαλείται, επιπλέον, παραβίαση της αρχής της συνοχής, την οποία προβλέπει το άρθρο 7 ΣΛΕΕ, λόγω με τηρήσεως της αρχής της εθνικής κυριαρχίας, καθώς και παραβίαση των αξιών επί των οποίων βασίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση και των αρχών που διέπουν την εξωτερική δράση της, κατά παράβαση των άρθρων 2 ΣΕΕ, 3, παράγραφος 5, ΣΕΕ, 21 ΣΕΕ και 205 ΣΛΕΕ.
- 3) Ο τρίτος λόγος αντλείται από παραβίαση των διεθνών συμφωνιών που έχουν συναφθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση, ιδίως δε της συμφωνίας συνδέσεως που έχει συναφθεί μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Βασιλείου του Μαρόκου, καθώς και της Συμβάσεως των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας.

- 4) Ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από την παράβαση διαφόρων κανόνων του διεθνούς δικαίου, μεταξύ των οποίων οι κανόνες περί του δικαιώματος αυτοδιαθέσεως, οι κανόνες περί των αποτελεσμάτων των συνθηκών και οι κυριότερες διατάξεις του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου.
- 5) Ο πέμπτος λόγος αντλείται από την έλλειψη νομιμότητας των προσβαλλομένων πράξεων, στο μέτρο που το παράνομο της συμπεριφοράς της Ευρωπαϊκής Ένωσης από πλευράς διεθνούς δικαίου συνεπάγεται το παράνομο των πράξεων αυτών.

— να υποχρεώσει την αντίδικο να καταβάλει ως αποζημίωση το ποσό των 1 000 ευρώ·

— να κάνει δεκτό το πρώτο πρωτοδικώς προβληθέν αίτημα του αναιρεσιόντος βάσει επίσης των ουσιαστικών λόγων που προέβαλε και, ως εκ τούτου, να ακυρώσει την υπ' αριθ. 43/09 προκήρυξη κενής θέσεως της ΕΟΚΕ βάσει επίσης των ουσιαστικών αυτών λόγων·

— να καταδικάσει την ΕΟΚΕ στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών.

Αναίρεση που άσκησε στις 5 Δεκεμβρίου 2012 ο Moises Bermejo Garde κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 25 Σεπτεμβρίου 2012 στην υπόθεση F-51/10, Bermejo Garde κατά ΕΟΚΕ

(Υπόθεση T-529/12 P)

(2013/C 55/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Moises Bermejo Garde (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: L. Levi, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (ΕΟΚΕ)

Αιτήματα του αναιρεσιόντος

Ο αναιρεσιών ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να αναρέσει την απόφαση του Δικαστηρίου Δημοσίας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 25ης Σεπτεμβρίου 2012, στην υπόθεση F-51/10 στο μέτρο που (i) απορρίπτει ως απαράδεκτο το αίτημα περί ακυρώσεως κάθε αποφάσεως εκδοθείσας βάσει της υπ' αριθ. 43/09 προκήρυξεως κενής θέσεως της ΕΟΚΕ, (ii) δεν αποφαινεται επί του αιτήματος περί καταδίκης της αντιδίκου σε καταβολή αποζημιώσεως ποσού 1 000 ευρώ και (iii) δεν αποφαινεται επί των ουσιαστικών λόγων που προβλήθηκαν προς στήριξη του πρώτου αιτήματος περί ακυρώσεως της υπ' αριθ. 43/09 προκήρυξεως κενής θέσεως της ΕΟΚΕ·

— κατά συνέπεια,

— να κάνει δεκτά το δεύτερο και το τρίτο αίτημα που προβλήθηκαν πρωτοδικώς από τον αναιρεσιόντα και, ως εκ τούτου,

— να ακυρώσει όλες τις αποφάσεις που εκδόθηκαν βάσει της υπ' αριθμ. αριθ. 43/09 προκήρυξεως κενής θέσεως της ΕΟΚΕ·

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναίρεσεως ο αναιρεσιών προβάλλει τρεις λόγους.

1) Ο πρώτος λόγος αναίρεσεως αντλείται από παράβαση της προϋποθέσεως τήρησης της προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασίας και από παράβαση του άρθρου 90, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο μέτρο που το ΔΔΔ απέρριψε ως απαράδεκτο το αίτημα του αναιρεσιόντος περί ακυρώσεως κάθε αποφάσεως εκδοθείσας βάσει της υπ' αριθ. 43/09 προκήρυξεως κενής θέσεως της ΕΟΚΕ.

2) Ο δεύτερος λόγος αναίρεσεως αντλείται από αρνησιδικία, από παραβίαση του θεμελιώδους δικαιώματος προσφυγής στη δικαιοσύνη και από αθέτηση της υποχρέωσεως αιτιολογήσεως, καθότι το ΔΔΔ δεν απεφάνθη επί του αιτήματος του αναιρεσιόντος για επιδίκαση αποζημιώσεως.

3) Ο τρίτος λόγος αναίρεσεως αντλείται από αθέτηση της υποχρέωσεως αιτιολογήσεως και από παραβίαση της αρχής της ορθής απονομής της δικαιοσύνης, καθότι το ΔΔΔ δεν απεφάνθη επί του ουσιαστικού λόγου που προβλήθηκε πρωτοδικώς προς στήριξη του αιτήματος του αναιρεσιόντος περί ακυρώσεως της υπ' αριθ. 43/09 προκήρυξεως κενής θέσεως της ΕΟΚΕ.

Αναίρεση που άσκησε στις 5 Δεκεμβρίου 2012 ο Moises Bermejo Garde κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 25 Σεπτεμβρίου 2012 στην υπόθεση F-41/10, Bermejo Garde κατά ΕΟΚΕ

(Υπόθεση T-530/12 P)

(2013/C 55/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Moises Bermejo Garde (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: L. Levi, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (ΕΟΚΕ)